

behandeld om de patiëntjes aan de plaatselijke behandeling te gewennen; ook is bedrust van groot belang. De klinische behandeling duurt gemiddeld 2 maanden, daarna worden de kinderen op de poliklinieken nabehandeld. Wanneer de kinderen een paar weken in behandeling zijn geweest, worden de ouders bij den arts geroepen, die hun aanraadt zich ook te laten onderzoeken. In de meeste gevallen zijn zij reeds door andere ouders in de wachtkamer van den aard der aandoening onder-richt. Wanneer men hun dit bij het eerste onderzoek zou meedeelen, zouden allerlei moeilijkheden en conflicten in de familie ontstaan. Na het eerste onderzoek worden echter wel alle zusters uit hetzelfde gezin onderzocht, vooral diegene, die met de patiënt samen slapen. De ervaring heeft geleerd, dat de bestrijding op deze wijze van de zijde der bevolking geen tegenwerking ondervindt. Indirect wordt eeniger-mate dwang uitgeoefend, doordat een kind, dat aan witten vloed lijdt, niet op school wordt toegelaten; bovendien mag een kind, dat niet door den specialist van den dienst als genezen verklaard is, het privaat op school niet benutten. Een kind wordt dan als genezen verklaard, wanneer het 6 maanden, gedurende welke het 3 maal microscopisch onderzocht is, negatief is gebleven. De uitkomsten zijn tot nu toe bevredigend, het aantal patiënten neemt af, terwijl gebleken is, dat anders vele gevallen van gonorrhoe bij kinderen zeer chronisch worden onder het beeld van witten vloed enz.. Ook is gebleken, dat de school zelden de plaats van besmetting is, maar dat deze veel eerder in het huisgezin is te zoeken.

HOOFDLUIZEN BIJ SCHOOLKINDEREN. — Het is een belangrijke zaak om na te gaan, of er eenige verbetering valt te bespeuren in de lichamelijke zinde-lijkheid van schoolkinderen. Hiertoe behoort in de eerste plaats het voorkomen van hoofdluizen; men moet echter wel bedenken, dat afkeer van water en zeep niet evenwijdig gaat met het bezit van luizen. Dikwijls komt het voor, dat het haar van goed onderhouden kinderen wemelt van neten. Het onderzoek in 1909 van 485 schoolkinderen, die de school verlieten, had tot uitslag, dat 456 neten hadden en dus slechts 6 pCt. geheel vrij was van luizenbesmetting. De overeenkomende verhouding in 1925 was 57 pCt. geheel vrij van neten. Het laatste onderzoek werd echter door vier verschillende verpleegsters gedaan, terwijl in 1909 ook meer tijd aan ieder kind gegeven werd. Een betere vergelijking geven dan ook de cijfers van eenzelfde verpleegster, die in 1909 en in 1925 dezelfde scholen bezocht. In 1909 vond zij van 119 meisjes, die de school verlieten, bij 11 het haar vrij van luizen, dus bij 9.5 pCt. In 1925 was dit aantal bij 204 meisjes 80, of 39.2 pCt.. Ook op andere scholen is een zeer groote vooruitgang te bespeuren, welke veroorzaakt is door het instellen van den geneeskundigen schooldienst, de voortdurende cam-pagne voor zindelijkheid en den practischen steun van de schoolverpleegsters (w. s. BADGER, *Med. Off.*, Vol. 35, no. 22).

EEN PARATYPHUS-EPIDEMIE DOOR PAARDENVLEESCH. — In het district Annaberg (Ertsgebergte) is in Juli 1925 een epidemie van paratyphus-B voorgekomen, waarbij 163 personen ziek werden, een 57-jarige man en een enkele dagen oud kind, stierven. De ziekte begon bij alle patiënten plotseling met braken, maag- en hoofdpijn en heftige diarrhoea. De temperatuur steeg in verschillende gevallen boven 40°, terwijl bij de meeste, ook bij de niet ernstige, zieken een gevoel van zwaar ziek zijn, bestond. Bij een dergelijk uitbarsting van ernstige ingewands-verschijnselen kan alleen aan een met voedingsmiddelen ingebracht agens gedacht worden. Het onderzoek leerde, dat door alle patiënten paardengehakt gegeten was en wel door de meesten rauw. Degene, die het vleesch gebraden hadden ge-nuttigd, werden 24 uur later ziek. Daar sterfgevallen aan paratyphus-B zeldzaam zijn, geeft HARMS ZUM SPRECKEL, die de epidemie in de *Münch. mediz. Wochenschr.* 1926, no. 19 beschrijft, een kort verslag van de lijkopening. De geheele dunne darm was geheel leeg, behalve eenig geelgroen slijm. Het slijmvlies was gezwollen, hier en daar donkerrood en sterke vaatinjectie. Geen substantieverlies en geen infiltraten in het slijmvlies. Het lymphatische apparaat treedt niet meer op den voorgrond dan normaal. Anatomische diagnose: septische milt, zware gastroën-